JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

7 päivänä lokakuuta 1999 *

1. Kun otetaan huomioon, että yhteisöjen tuomioistuin on jo tunnustanut sillä yhdenvertaisen kohtelun periaatteella olevan välittömän oikeusvaikutuksen,[1] joka sisältyy yhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella[2] (jäljempänä assosiaatiosopimus) perustetun assosiaationeuvoston päätöksen N:o 3/80[3] (jäljempänä päätös N:o 3/80) 3 artiklan 1 kohtaan, kysymys koskee sitä, onko kyseisen periaatteen vastaista, että jäsenvaltio rajaa mahdollisuuden muuttaa sen sosiaaliturvajärjestelmään liityttäessä ilmoitettua syntymäaikaa, kun muuttaminen vaikuttaa oikeuteen saada etuuksia, niihin tapauksiin, joissa havaitaan kirjoitusvirhe ja joissa esitetään ennen ilmoituksen tekemistä annettuja asiakirjoja, ottamatta huomioon niitä olosuhteita, joissa lapsen syntymä rekisteröidään Turkissa.

Bundessozialgerichtin (Saksa) 8. jaosto ja 13. jaosto haluavat selvittää tämän yhteisöjen tuomioistuimelle EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla esittämillään ennakkoratkaisukysymyksillä.

* — Alkuperäinen kieli: espanja.

1 — Asia C-262/96, Sürül, tuomio 4.5.1999 (Kok. 1999, s. I-2685).

2 — Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaatiosopimuksen tekemisestä 23 päivänä joulukuuta 1963 tehty neuvoston päätös 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685).

3 — Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehty assosiaationeuvoston päätös N:o 3/80 (EYVL 1983, C 110, s. 60).

I Tosiseikat asiassa C-102/98, Kocak

2. Pääasian kantaja Kocak on Turkin kansalainen, joka työskenteli vuosina 1956—1962 Turkissa ja kuului Turkin sosiaaliturvan piiriin. Hän työskenteli vuoden 1962 huhtikuusta vuoden 1966 joulukuuhun kaivosteollisuuden palveluksessa Saksassa. Hän on vakituisesti oleskellut kyseisessä jäsenvaltiossa vuoden 1970 toukokuusta alkaen, ja ennen siirtymistään varhaiseläkkeelle 1.10.1986 hän työskenteli siellä tuotantotyöntekijänä. Sen jälkeen, kun hänen oikeutensa varhaiseläkkeen saamiseen päättyi, hän on vuoden 1991 lokakuusta alkaen ollut toimeentulotuen varassa.

3. Kun Kocak liittyi vuonna 1970 Saksan sosiaaliturvajärjestelmään, hän ilmoitti syntyneensä 20.10.1933. Kocakin syntymävuotta Turkin väestörekisterissä muutettiin sen jälkeen, kun Düzcessä sijaitseva turkkilainen tuomioistuin antoi 3.12.1985 tätä tarkoittavan tuomion, ja uudeksi syntymävuodeksi vahvistettiin vuosi 1926. Tämän seurauksena Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (eläkekassa; jäljempänä LVA) antoi Kocakille uuden sosiaaliturvanumeron, jossa otettiin huomioon näin korjattu syntymävuosi.

4. Kocak haki vuoden 1991 elokuussa LVA:lta vanhuuseläkettä sillä perusteella,

että hän oli täyttänyt 65 vuotta. LVA totesi vuoden 1992 helmikuussa, ettei se tunnusta turkkilaisen tuomioistuimen tuomiota Kocakin syntymäajan muuttamisesta määritettäessä tämän eläkeoikeutta Saksassa. LVA hylkäsi Kocakin vanhuuseläkehakemuksen sillä perusteella, että hän oli syntynyt vuonna 1933, joten hän täyttäisi 65 vuotta vasta vuoden 1998 lokakuussa, ja antoi Kocakille uuden sosiaaliturvanumeron, joka perustui syntymävuoteen 1933.

5. Kocakin edellä mainituista päätöksistä tekemät valitukset hylättiin, koska turkkilaisen tuomioistuimen tuomio perustui ainoastaan lääkärintodistukseen ja yhteen todistajanlausuntoon. Näin ollen LVA katsoi, ettei ollut näytetty Kocakin syntyneen jo vuonna 1926, vaan hänen syntymävuotensa oli 1933, kuten Saksan eläkejärjestelmän piiriin tultaessa oli ilmoitettukin.

6. Kocakin kannetta käsitteli ensimmäisenä oikeusasteena Sozialgericht Itzehoe, jonka antamassa tuomiossa LVA määrättiin myöntämään Kocakille vanhuuseläke vuoden 1991 marraskuusta alkaen sillä perusteella, että tämä oli täyttänyt 65 vuotta. Landessozialgericht Schleswig-Holstein kumosi tuomion ja hylkäsi kanteen muun muassa siitä syystä, että ne seikat ja todisteet, jotka Kocak oli esittänyt turkkilaisessa tuomioistuimessa, joka antoi tuomion Kocakin syntymävuoden muuttamisesta, eivät olleet riittävän painavia kumotakseen väestörekisteriin alun perin kirjatun syntymävuoden todistusvoiman. Kocak valitti kyseisestä päätöksestä Revision-menettelyn mukaisesti.

Asiassa on saatu aikaan osittainen ratkaisu. Nyt esillä olevassa asiassa on kyse vastaajana olevan sosiaaliturvalaitoksen 17.2.1992 tekemällään päätöksellä Kocakille myöntämästä sosiaaliturvanumerosta ja 1.12.1993 tekemällään päätöksellä Kocakilta epäämästä vanhuuseläkkeestä.

II Ennakkoratkaisukysymys asiassa C-102/98, Kocak

7. Bundessozialgerichtin 13. jaosto, jonka on käsiteltävä Revision-menettelyn mukainen valitus, on katsonut tarpeelliseksi esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välistä assosiaatiota koskevaa oikeutta (erityisesti 12.9.1963 tehdyn Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaatiosopimuksen 9 artiklaa, tähän sopimukseen 23.11.1970 tehdyn lisäpöytäkirjan 37 artiklaa, assosiaationeuvoston 19.9.1980 tekemien päätöksen N:o 1/80[4] 10 artiklaa ja päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohtaa) tulkittava siten, että tässä assosiaatiota koskevassa oikeudessa kielletään jäsenvaltion lainsäätäjää antamasta lainsäädäntöä, jonka nojalla vakuutetulle annettua sosiaaliturvanumeroa käytettäessä ja hänelle vanhuuseläkettä myön-

4 — Assosiaation kehittämisestä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehty assosiaationeuvoston päätös N:o 1/80 (ei julkaistu).

nettäessä — ja riippumatta Turkin väestökirjanpidon erityispiirteistä — myös turkkilaisen siirtotyöläisen syntymäaikana on lähtökohtaisesti pidettävä sitä syntymäaikaa, jonka vakuutettu alun perin on ilmoittanut kyseisessä jäsenvaltiossa sosiaaliturvalaitokselle tai työnantajalle (joka on tältä osin ilmoitusvelvollinen sosiaaliturvalaitokselle)?"

III Tosiseikat asiassa C-211/98, Örs

8. Örs syntyi Turkissa ja on vuodesta 1972 alkaen asunut Saksassa. Hän kuuluu Bundesknappschaftin, joka on vastaajana oleva sosiaaliturvalaitos, eläkejärjestelmän piiriin. Liittyessään Saksan sosiaaliturvajärjestelmään Örs ilmoitti syntyneensä 1.5.1950. Hänelle annettiin näiden tietojen perusteella sosiaaliturvanumero 80 010550 O 016.

Vuoden 1993 helmikuussa Örs esitti vastaajalle Balikesirin alioikeuden 9.11.1992 antaman tuomion, jonka perusteella Turkin väestörekisteriä korjattiin Örsin osalta siten, että hänen syntymäajakseen vahvistettiin 1.5.1946. Tuomion liitteenä oli todistus, jonka mukaan Örs oli suorittanut asepalveluksen vuoden 1970 heinäkuun ja vuoden 1972 maaliskuun välisenä aikana. Örs ilmoitti myös, ettei hän ollut käynyt koulua Turkissa.

9. Tuomiosta, josta Örs esitti käännöksen, kävi ilmi, että Balikesirin valtionsairaala oli ilmoittanut kyseiselle tuomioistuimelle, että Örsin ikä on 45—46 vuotta. Lisäksi Örsin esittämät todistajat vannoivat, että he tuntevat Örsin hyvin, koska he olivat asuneet samassa kylässä, että Örsin vanhemmat olivat asuneet yhdessä usean vuoden ajan ennen avioliiton solmimista, että kylässä oli tapana elää avoliitossa ja saada lapsia ennen naimisiinmenoa ja että Örs oli jo 4 tai 5 vuoden ikäinen, kun hänen vanhempansa menivät naimisiin. Yksi todistajista sanoi, että myös hänen tyttärensä Havva oli syntynyt vuonna 1946, vaikka väestörekisterin mukaan hänen syntymävuotensa oli 1948. Yleinen syyttäjä katsoi ratkaisuehdotuksessaan, että kantaja oli näyttänyt toteen väitteensä. Näin ollen kyseinen alioikeus hyväksyi Örsin vaatimuksen syntymäaikansa muuttamisesta.

10. Bundesknappschaft hylkäsi 14.6.1993 ja 14.9.1993 tekemillään päätöksillä Örsin hakemuksen, jossa hän vaati syntymäaikansa ja sosiaaliturvanumeronsa muuttamista.

Örsin valitus mainituista hylkäävistä päätöksistä hylättiin Sozialgericht Gelsenkirchenissä. Örs korosti tästä tuomiosta tekemässään valituksessa, että hän vaati paitsi sosiaaliturvanumeronsa myös tosiasiallisen syntymäaikansa muuttamista, koska sillä on ratkaiseva merkitys hänen työelämänsä päättymisen kannalta. Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen hylkäsi valituksen ja totesi, että sosiaaliturvanumeron tehtävänä

on vain henkilötietojen luokittelu sosiaalietuuksien myöntämistä varten ja että Bundesknappschaftilla ei tästä syystä ollut velvollisuutta muuttaa sosiaaliturvanumeroon sisältyvää syntymäaikaa turkkilaisen tuomioistuimen antaman tuomion perusteella. Sen osalta, onko kyseiseen numeroon sisältyvän tosiasiallisen syntymäajan muuttaminen välttämätöntä, Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen sovelsi Bundessozialgerichtin oikeuskäytäntöä, jonka mukaan tosiasiallinen syntymäaika tässä tapauksessa on se syntymäaika, joka oli väestörekisterissä sosiaaliturvanumeron antamishetkellä.

IV Ennakkoratkaisukysymys asiassa C-211/98, Örs

11. Bundessozialgerichtin 8. jaosto, jonka on käsiteltävä Revision-menettelyn mukainen valitus, on katsonut tarpeelliseksi esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välistä assosiaatiota koskevan oikeuden nojalla olemassa syrjintäkielto, jota välittömästi sovelletaan Saksan liittotasavallassa turkkilaiseen työntekijään sosiaalivakuutuksen alalla?

2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko tätä kieltoa tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan lakisääteiseen vanhuuseläkejärjestelmään liittyvien etuuksien ja tältä osin annetun sosiaaliturvanumeron kannalta ratkaiseva on se syntymäaika, joka on virallisesti todettu silloin kun turkkilaisesta työntekijästä ensimmäisen kerran tehtiin ilmoitus kansalliselle sosiaalivakuutuslaitokselle?"

V Kansallinen lainsäädäntö

12. Jokaisella 65 vuotta täyttäneellä miespuolisella vakuutetulla ja 60 vuotta täyttäneellä naispuolisella vakuutetulla, joka on ollut vakuutettuna vähintään 60 kuukauden ajan, on oikeus vanhuuseläkkeeseen. Työntekijän ensimmäisen työnantajan on toimitettava sairausvakuutuskassalle työntekijän henkilötiedot, minkä jälkeen eläkekassa antaa hänelle sosiaaliturvanumeron, joka sisältää hänen syntymäaikansa.

13. Verordnung über die Vergabe und Zusammensetzung der Versicherungsnummerin (asetus sosiaaliturvanumeron antamisesta ja merkintätavasta) 1 §:n 5 momentin mukaan kyseinen numero annetaan ainoastaan kerran eikä sitä korjata.

14. Sozialgesetzbuchin (sosiaalietuuslaki; jäljempänä SGB) — joka tuli voimaan 1.1.1998 — ensimmäisen osan 33 a §:ssä säädetään sosiaaliturvanumeroon sisältyvän syntymäajan mahdollisesta virheellisyydestä seuraavaa:

"1. Jos oikeudet ja velvollisuudet riippuvat tietyn iän saavuttamisesta tai sen ylittymättä jäämisestä, on ratkaisevana pidettävä sitä syntymäaikaa, jonka etuun oikeutettu tai suoritukseen velvoitettu tai hänen perheenjäsenensä on ilmoittanut sosiaaliturvalaitokselle tai, siltä osin kuin kyse on neljännen osan kolmannesta tai kuudennesta luvusta, työnantajalle.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ratkaisevasta syntymäajasta on mahdollista poiketa vain siinä tapauksessa, että etuuksien maksamisen osalta toimivaltainen laitos

a) havaitsee kirjoitusvirheen tai

b) toteaa toisen syntymäajan käyvän ilmi asiakirjasta, jonka alkuperäiskappale on annettu ennen 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta.

3. Edellä 1 ja 2 momenttia sovelletaan vastaavasti syntymäaikoihin, jotka ovat erottamaton osa sosiaaliturvanumeroa tai muuta tässä laissa tarkoitettujen sosiaalietuuksien osalta käytettyä erottavaa tunnusta."

15. Kyseisen säännöksen tarkoituksena on sosiaalietuuksien väärinkäytön estäminen tilanteissa, joissa erityisesti syntymäaikojen muuttamisen perusteella vaaditaan sosiaalietuutta liian aikaisesta ajankohdasta alkaen. Säännöksessä otettiin huomioon, että useissa ulkomaisissa oikeusjärjestyksissä säädetään mahdollisuudesta muuttaa merkittyä syntymäaikaa tuomioistuimen päätöksellä, että tällaiset muutokset voivat johtaa etuihin Saksan sosiaalioikeudessa ja että asianomaisissa ulkomaisissa lainsäädännöissä ei tunnusteta syntymäajan muutosten pätevyyttä sosiaaliturva-asioissa.

Lainmuutoksella on tarkoitus ottaa lähtökohdaksi, ettei tällaisia syntymäajan muuttamisia tunnustettaisi päteviksi myöskään Saksan sosiaalietuuksia koskevassa oikeudessa.

Erityisen siirtymäsäännöksen antamista ei kuitenkaan pidetty tarpeellisena.

VI Yhteisön oikeuden säännökset, joiden tulkinnasta pyydetään ennakkoratkaisua

16. Assosiaatiosopimuksen 9 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Sopimuspuolet toteavat, että sopimuksen soveltamisalalla kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä yhteisön perustamissopimuksen 7 artiklassa [5] ilmaistun periaatteen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten erityissäännösten ja määräysten soveltamista, jotka voidaan antaa 8 artiklan nojalla."

17. Assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirjan [6] 37 artiklassa todetaan seuraavaa:

"Kukin jäsenvaltio soveltaa yhteisössä työskenteleviin Turkin kansalaisiin järjestelmää, joka ei sisällä minkäänlaista kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää yhteisön muiden jäsenvaltioiden kansalaisten työskentelyehtoihin ja palkkaukseen verrattuna."

18. Assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 10 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Yhteisön jäsenvaltiot soveltavat niiden laillisilla työmarkkinoilla työskenteleviin turkkilaisiin työntekijöihin järjestelmää, joka ei sisällä minkäänlaista kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää yhteisön muiden jäsenvaltioiden kansalaisten palkkaukseen ja muihin työskentelyehtoihin verrattuna."

19. Päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Jollei tämän päätöksen erityisistä määräyksistä muuta johdu, jäsenvaltion alueella asuvat henkilöt, joihin tätä päätöstä sovelletaan, ovat jäsenvaltion lainsäädännön mukaan samojen velvoitteiden alaisia ja nauttivat samoja etuja kuin tämän valtion kansalaiset."

5 — Josta tuli Euroopan unionista tehdyn sopimuksen G artiklan 8 kohdalla muutettuna 6 artikla ja josta on Amsterdamin sopimuksella muutettuna tullut EY 12 artikla.

6 — Euroopan talousyhteisön ja Turkin väliseen assosiointisopimukseen liitettyjen, 23 päivänä marraskuuta 1970 allekirjoitettujen lisä- ja rahoituspöytäkirjojen tekemisestä sekä toimenpiteistä niiden voimaan saattamiseksi 19 päivänä joulukuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2760/72 (EYVL L 293, s. 1).

VII Ennakkoratkaisumenettely

20. Örs, Ranskan ja Saksan hallitukset sekä komissio ovat esittäneet kirjallisia huomautuksia EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisessa määräajassa.

Asiassa Kocak vastaajana olevan Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfrankenin edustaja, Saksan hallituksen asiamies ja komission asiamies esittivät suullisia huomautuksia 7.9.1999 pidetyssä istunnossa.

21. Örs väittää, että vastaajana olevalla sosiaaliturvalaitoksella ei ole perusteltuja syitä kieltäytyä hyväksymästä hänen syntymäaikansa muuttamista ja että tähän asiaan suoraan sovellettavan kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon nojalla yhteisön kansalaista ja jossakin jäsenvaltiossa asuvaa Turkin kansalaista ei voida kohdella eri tavoin. Hänen mielestään Saksan sosiaaliturvalaitosten on tunnustettava tuomioistuimen päätös, jolla väestörekisteriä korjattiin syntymävuoden osalta, ellei ole olemassa viitteitä siitä, että tuomio on annettu lainvastaisesti, mistä tässä tapauksessa ei ole kyse.

22. Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfranken väitti istunnossa, että hakemukset, jotka koskevat syntymäajan muuttamista sosiaalietuuksien maksamisajan pidentämiseksi tai niiden alkamisajankohdan aikaistamiseksi, olivat alussa varsin harvinainen ilmiö. Hakemukset ovat kuitenkin yleistyneet huomattavasti 1980-luvun lopusta lähtien niin, että Saksan sosiaaliturvalaitokset saivat vuonna 1998 Turkin kansalaisilta noin 5000 tällaista hakemusta. Mikäli syntymäaikojen muuttamisella olisi vaikutusta sosiaalietuuksien saamiseen, muuttamisesta aiheutuisi erittäin suuri ja yllättävä kustannuserä, joka voisi häiritä järjestelmän taloudellista tasapainoa. Se totesi niin ikään, että mikäli komission kannattamat siirtymätoimenpiteet olisi hyväksytty, olisi kestänyt vuosia, ennen kuin uutta lainsäädäntöä olisi voitu soveltaa, eikä siinä tavoiteltua päämäärää olisi pystytty toteuttamaan.

23. Saksan hallitus väittää, että vaikka yhdenvertaista kohtelua sosiaaliturvaasioissa koskevaa periaatetta sovellettaisiin myös turkkilaisiin työntekijöihin, tästä ei seuraisi, että Turkin viranomaisten myöntämät väestörekisteriotteet sitovat Saksan eläkekassoja ja tuomioistuimia. Se huomauttaa, että syntymäajan muuttamista koskevat menettelyt poikkeavat toisistaan huomattavasti Turkissa ja jäsenvaltioissa, että yhteisön jäsenvaltioiden ja Turkin menettelyitä ei tältä osin ole yhdenmukaistettu eikä oikaisupäätösten vastavuo-

roiseksi tunnustamiseksi ole olemassa järjestelmää ja että syntymäajan muuttamista koskevilla tuomioistuimen päätöksillä ei edes Turkissa ole vaikutusta sosiaaliturva-asioissa. [7]

Saksan hallitus täsmentää, että SGB:n ensimmäisen osan 33 a §:n säännöstä sovelletaan niin Turkin kansalaisiin kuin myös kolmannessa maassa syntyneisiin Saksan kansalaisiin, ja se mainitsee tästä esimerkkinä ne noin 2 800 000 paluumuuttajaa, jotka tulivat Saksaan lähinnä entisen Neuvostoliiton alueelta.

Saksan hallitus toteaa lisäksi, että säännös, jolla rajoitetaan mahdollisuutta muuttaa oikeutta saada sosiaalietuuksia syntymäajan muuttamisen perusteella, annettiin siksi, että se oli välttämätöntä, tasapuolista ja objektiivisesti perusteltua. Oli nimittäin havaittu, että vakuutetut hakivat usein pidennystä oikeuteensa saada etuuksia, kuten orvoneläkettä tai perhe-etuuksia, tai vanhuuseläkkeen aikaistamista syntymäaikaansa jälkeenpäin tehdyn muutoksen nojalla. Tapausten selvittäminen oli aikaa vievää ja kallista, sillä asianosaisen syntymämaan sosiaaliturvalaitokset joutuvat tekemään perusteellisia tutkimuksia. Lisäksi syntymäajan muuttamisen tunnustamista koskevan nykyisen mekanismin avulla pystytään suurelta osin estämään ennenaikaisen vanhuuseläkkeen saamiseen liittyvät petokset, sillä melkein kaikissa tapauksissa, joissa pyydetään syntymäajan muuttamista, ilmoitettu syntymäaika on varhaisempi kuin järjestelmään liityttäessä ilmoitettu syntymäaika, joten kyse ei ole yksittäisistä tapauksista vaan laajalle levinneestä ilmiöstä.

Saksan hallitus toteaa lopuksi, että todisteeksi hyväksytään asiakirjat, jotka on annettu ennen järjestelmään liityttäessä tehtyä ilmoitusta, ja että nämä asiakirjat voivat olla väestörekisterin antamia tai mitä tahansa muita asiakirjoja, joiden perusteella voidaan määrittää syntymäaika, esimerkiksi koulunkäynnin tai asepalveluksen yhteydessä annettuja asiakirjoja.

24. Ranskan hallitus katsoo, ettei jäsenvaltion ja kolmannen maan väestörekisterimerkinnöille voida myöntää samaa todistusvoimaa. Se huomauttaa, että jäsenvaltio voi pitää syntymäajan muuttamista koskevan hakemuksen yhteydessä sille esitettyjä todisteita riittämättöminä tai perättöminä erityisesti sen perusteella, että joissakin maissa annetaan helposti väestörekisteritietojen muuttamista tai täydentämistä koskevia tuomioita yksinomaan siinä tarkoituksessa, että voidaan kiertää kansalaisuutta, oleskeluoikeutta ja oikeutta saada sosiaalietuuksia tai vanhuuseläkettä koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

25. Komission mielestä Saksan lainsäädäntö, jossa estetään syntymäajan muuttaminen, kun muutos vaikuttaa vanhuuselä-

7 — Saksan hallitus huomauttaa, että sen käytettävissä olevien tietojen mukaan Turkin lainsäädännössä erotetaan toisistaan sovellettavan syntymäajan määrittämisen osalta tapaturmavakuutus, jossa otetaan huomioon väestörekisterissä tapaturman sattuessa ollut syntymäaika, ja työkyvyttömyys-, vanhuus- ja perhe-eläkevakuutus, jossa otetaan huomioon väestörekisterissä järjestelmään liityttäessä ollut syntymäaika.

keoikeuteen, ellei todisteeksi esitetä ennen työntekijän liittymistä Saksan sosiaaliturvajärjestelmään annettua asiakirjaa, on turkkilaisten siirtotyöläisten peiteltyä syrjintää, sillä he ovat tällöin tosiasiallisesti ja oikeudellisesti erilaisessa asemassa kuin Saksan kansalaiset.

Komissio täsmentää kantaansa väittämällä, että tietyillä henkilöillä on Saksan lainsäädännön nojalla sakon uhalla velvollisuus ilmoittaa lapsen syntymästä väestörekisteriin yhden viikon kuluessa ja että väestörekisteriin kirjattua syntymäaikaa voidaan muuttaa ainoastaan tuomioistuimen päätöksellä hakemuslainkäyttömenettelyssä, jossa tuomioistuin viran puolesta määrää toteuttamaan tarvittavat tutkimukset ja sallii oikaisun ainoastaan silloin, kun se tulee vakuuttuneeksi kirjattujen tietojen virheellisyydestä. Turkissa puolestaan lapsen syntymästä on ilmoitettava yhden kuukauden kuluessa, mutta määräaikaa ei ilmeisesti aina noudateta etenkään maaseudulla. Kirjaamismerkintää voidaan muuttaa ainoastaan kerran tuomioistuimen päätöksellä erittäin suurpiirteiseksi ja vapaaksi katsotussa menettelyssä, jossa tuomioistuin ei viran puolesta tutki tosiseikkoja perusteellisesti.

Komissio katsoo, että vuoden 1998 tammikuussa voimaan tullut säännös, jolla pyritään välttämään petokset ja ulkomailla järjestettyjen menettelyiden tarkistamisesta aiheutuvat hallintokulut, saattaa olla tulevaisuuden kannalta perusteltu, mutta siirtymäsäännösten puuttuessa on kyseenalaista, onko sitä perusteltua soveltaa niihin tietoihin, jotka turkkilainen työntekijä antoi liittyessään Saksan sosiaaliturvajärjestelmään, sillä tuolloin oli voimassa erilainen säännös.

Sen osalta, että Turkissa otetaan työkyvyttömyys-, vanhuus- ja perhe-eläkevakuutusta määritettäessä huomioon väestörekisterissä järjestelmään liityttäessä ollut syntymäaika, komissio huomauttaa, että Saksassa ei ollut tällaista säännöstä ennen vuotta 1998 ja että turkkilaisella työntekijällä ei ollut mitään syytä olettaa, että Saksan viranomaiset säätävät lain, jolla kyseinen periaate sisällytetään sosiaaliturvajärjestelmään taannehtivasti ja ilman siirtymäsäännöksiä. Komissio toteaa lisäksi, että Kocakin ja Örsin tapausten kaltaisissa tapauksissa, joissa syntymäajan muutos perustui yksinomaan lääkärintodistukseen, on johdonmukaista asettaa kyseenalaiseksi turkkilaisen tuomioistuimen päätöksen virheettömyys. Tästä syystä taakka uuden syntymäajan virheettömyyden toteennäyttämisestä saksalaisissa tuomioistuimissa kuuluu kantajalle, jonka on esitettävä vakuuttavampia todisteita.

Komissio toteaa lopuksi, että kyseinen säännös on epäsuhteessa tavoiteltuun päämäärään sellaisten siirtymäsäännösten puuttuessa, joissa otetaan huomioon assosiaatiosopimuksen tehneiden valtioiden rakenteelliset erot.

VIII Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

26. Vastauksessani Bundessozialgerichtin 8. jaoston ja 13. jaoston esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin, joita käsittelen yhdessä, tarkastelen ensiksi, voidaanko kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa, joka sisältyy Turkin ja yhteisön välistä assosiaatiota koskevaan lainsäädäntöön, soveltaa välittömästi turkkilaisiin työntekijöihin. Jos vastaus tähän kysymykseen on myöntävä, selvitän, voivatko nämä vedota siihen jossakin jäsenvaltiossa välttääkseen sen, että heihin sovelletaan sosiaaliturvasäännöstä, jonka nojalla työntekijän kyseisen valtion sosiaaliturvajärjestelmään liittyessään ilmoittamaa syntymäaikaa voidaan muuttaa vain siinä tapauksessa, että havaitaan kirjoitusvirhe tai että todetaan toisen syntymäajan käyvän ilmi asiakirjasta, joka on annettu ennen sosiaaliturvajärjestelmään liittymistä. Käsittelen lopuksi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ajallista soveltamista pääasioissa.

A *Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaatteen välitön oikeusvaikutus yhteisön ja Turkin välistä assosiaatiota koskevassa lainsäädännössä*

27. Kansalaisuuteen perustuva syrjintä kielletään assosiaatiosopimuksen 9 artiklassa, kyseisen sopimuksen lisäpöytäkirjan 37 artiklassa, päätöksen N:o 1/80 10 artiklan 1 kohdassa ja päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdassa. Ennakkoratkaisukysymysten ratkaiseminen ei kuitenkaan edellytä kaikkien edellä mainittujen määräysten tulkintaa.

28. Assosiaatiosopimuksen 9 artikla, jossa kielletään kansalaisuuteen perustuva syrjintä sopimuksen soveltamisalalla, on yleisluonteinen säännös, jota on EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 12 artikla) tavoin tarkoitus soveltaa itsenäisesti ainoastaan niissä tilanteissa, joiden varalta sopimuksessa ja sen soveltamismääräyksissä ei ole syrjinnän kieltäviä erityismääräyksiä.

29. Syrjinnän kiellon periaatetta on jäsenvaltioiden ja Turkin välisen työntekijöiden vapaan liikkuvuuden yhteydessä sovellettu ja täsmennetty assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirjan 37 artiklassa.

30. Sama periaate sisältyy assosiaation kehittämisestä tehtyyn päätökseen N:o 1/80, vaikka se rajoittuukin siinä palkkaukseen ja muihin työehtoihin. Olen komission kanssa samaa mieltä siitä, ettei voida katsoa, että sosiaaliturvanumeron muuttamista tai sosiaalietuuksien myöntämistä koskevassa Saksan lainsäädännössä määrättäisiin työehdoista tämän päätöksen tarkoittamassa merkityksessä.

31. Jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta turkkilaisiin työn-

tekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun päätöksen N:o 3/80, jossa kehitetään lisäpöytäkirjan 39 artiklaa, 3 artiklan 1 kohtaan sisältyvän periaatteen mukaan jäsenvaltion alueella asuvia henkilöitä, joihin tätä päätöstä sovelletaan, on kohdeltava yhdenvertaisesti tämän valtion kansalaisten kanssa.

Päätöksen N:o 3/80 2 artiklan mukaan päätöstä sovelletaan kumpaankin pääasian kantajaan, sillä he ovat turkkilaisia työntekijöitä, jotka kuuluvat jonkin jäsenvaltion lainsäädännön soveltamisalaan.

32. Asiat, joiden yhteydessä ennakkoratkaisukysymykset on esitetty, koskevat mahdollisuutta muuttaa Saksan sosiaaliturvajärjestelmään liityttäessä annettuun sosiaaliturvanumeroon sisältyvää syntymäaikaa, jonka perusteella sosiaaliturvalaitokset myöntävät oikeuden erilaisiin etuuksiin. Näin ollen yhteisöjen tuomioistuimen on ratkaistava ennakkoratkaisukysymykset jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdan perusteella. [8]

33. Kuten olen todennut jo tämän ratkaisuehdotuksen alussa, nyt esillä oleviin asioihin liittyvät vaikeudet ratkaistiin osittain yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Sürül antamassa tuomiossa, [9] jossa se totesi, että päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan päätöksen soveltamisalalla täsmällinen ja ehdoton periaate, joka on riittävän käyttökelpoinen, jotta kansalliset tuomioistuimet voivat soveltaa sitä, ja joka näin ollen voi säännellä yksityisten oikeussubjektien oikeusasemaa. Yhteisöjen tuomioistuin totesi lisäksi, että tällä määräyksellä on tunnustettava olevan välitön oikeusvaikutus, mikä merkitsee siis sitä, että oikeussubjektit, joihin sitä sovelletaan, voivat vedota siihen jäsenvaltioiden tuomioistuimissa. [10]

34. On siis vastattava myöntävästi Bundessozialgerichtin 8. jaoston asiassa C-211/98, Örs, esittämään ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen ja todettava, että päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdalla, jossa vahvistetun periaatteen mukaan yhteisön jäsenvaltion alueella asuvia hen-

8 — Päätöksen 4 artiklan nojalla sen aineelliseen soveltamisalaan kuuluu kaikki sosiaaliturva-alaa koskeva lainsäädäntö, joka koskee sairaus- ja äitiysetuuksia, työkyvyttömyysetuuksia, mukaan lukien ansaitsemiskyvyn ylläpitämiseksi tai parantamiseksi tarkoitetut etuudet, vanhuusetuuksia, jälkeen jääneiden etuuksia, työtapaturman tai ammattitaudin vuoksi maksettavia etuuksia, kuolemantapauksen vuoksi annettavia avustuksia, työttömyysetuuksia ja perhe-etuuksia. Päätöstä sovelletaan maksuihin perustuviin ja muihin yleisiin ja erityisiin sosiaaliturvajärjestelmiin.

9 — Mainittu edellä alaviitteessä 1, tuomion 74 kohta.

10 — Yhteisöjen tuomioistuin oli päätynyt samaan tulkintaan jo Algerissa 26.4.1976 allekirjoitetun ja yhteisön puolesta 26.9.1978 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2210/78 (EYVL L 263, s. 1) tehdyn Euroopan talousyhteisön ja Algerian demokraattisen kansantasavallan yhteistyösopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa mainitusta yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta. Ks. asia C-103/94, Krid, tuomio 5.4.1995 (Kok. 1995, s. I-719, 21—24 kohta) ja asia C-113/97, Babahenini, tuomio 15.1.1998 (Kok. 1998, s. I-183, 17 ja 18 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin totesi saman kyseisestä periaatteesta sellaisena kuin se on Rabatissa 27.4.1976 allekirjoitetun ja yhteisön puolesta 26.9.1978 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2211/78 (EYVL L 264, s. 1) tehdyn Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen yhteistyösopimuksen 41 artiklan 1 kohdassa. Ks. asia C-18/90, Kziber, tuomio 31.1.1991 (Kok. 1991, s. I-199, 15—23 kohta); asia C-58/93, Yousfi, tuomio 20.4.1994 (Kok. 1994, s. I-1353, 16—19 kohta) ja asia C-126/95, Hallouzi-Choho, tuomio 3.10.1996 (Kok. 1996, s. I-4807, 19 ja 20 kohta).

kilöitä, joihin tätä päätöstä sovelletaan, on kohdeltava yhdenvertaisesti sosiaaliturvaaloilla tämän valtion kansalaisten kanssa, on välitön oikeusvaikutus.

B *Turkkilaisten työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu sosiaaliturva-alalla ja mahdollisuus muuttaa syntymäaikaa sosiaalietuuksien myöntämiseksi*

35. Kyseessä ei ole ensimmäinen kerta, kun kansallinen tuomioistuin tiedustelee yhteisöjen tuomioistuimelta, onko jäsenvaltion sosiaaliturvalaitoksilla ja tuomioistuimilla velvollisuus siirtotyöläiselle myönnettäviä sosiaalietuuksia määritettäessä ottaa huomioon muiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten antamat väestörekisteriotteet ja muut vastaavat henkilötietoja koskevat asiakirjat.

Yhteisöjen tuomioistuin vastasi tähän kysymykseen asiassa Dafeki antamassaan tuomiossa [11] ratkaistessaan Sozialgericht Hamburgin (Saksa) esittämän ennakkoratkaisukysymyksen.

36. Kyseisen asian tosiseikat muistuttivat nyt esillä olevien asioiden taustalla olevia tosiseikkoja.

Dafeki oli Kreikan kansalainen, joka oli asunut vuodesta 1966 lähtien Saksassa, missä hän oli ollut palkkatyössä vuoteen 1987 asti. Dafekin henkilötodistuksen mukaan hänen syntymäaikansa oli 3.12.1933.

Trikalan alioikeus (Kreikka) oikaisi tätä syntymäaikaa Dafekin pyynnöstä 4.4.1986 sellaisessa menettelyssä antamallaan tuomiolla, jota noudatetaan väestörekisterin arkistojen tuhouduttua sodassa. Dafekin uudeksi syntymäajaksi vahvistettiin 20.2.1929. Hänelle annettiin siten virkatodistus, jossa hänen syntymäajakseen vahvistettiin oikaistu syntymäaika.

37. Dafeki pyysi vuoden 1988 joulukuussa Saksassa, että hänelle myönnettäisiin 60 vuotta täyttäneille naisille tarkoitettu varhaiseläke. Siitä huolimatta, että Dafeki täytti kaikki muut edellytykset varhaiseläkkeen saamiseksi, hänen hakemuksensa hylättiin. Toimivaltainen saksalainen vakuutuslaitos katsoi ennen oikaisua annettujen asiakirjojen perusteella, että Dafeki ei hakemuksen päivämäärään mennessä ollut täyttänyt vaadittavaa ikää.

38. Asiassa sovellettavan säännöksen eli Personenstandsgesetzin (väestörekisterilaki) 66 §:stä seurasi, että toisessa maassa annettuja väestörekisteriotteita ei oletettu virheettömiksi niin kuin Saksassa annettuja

11 — Asia C-336/94, tuomio 2.12.1997 (Kok. 1997, s. I-6761).

väestörekisteriotteita, minkä vuoksi asiaa käsittelevän tuomioistuimen oli tutkittava sille esitetyt ulkomaiset asiakirjat vapaata todisteiden harkintaa koskevan säännön mukaisesti. Tutkiessaan näitä asiakirjoja tuomioistuimen oli otettava huomioon muun muassa sellainen oikeuskäytännössä vahvistetun säännön mukainen olettama, jonka mukaan useiden peräkkäisten asiakirjojen ollessa keskenään ristiriidassa pidetään oikeana sitä, joka on annettu kronologisesti lähimpänä tapahtumaa. Asiassa Dafeki oikeana pidettiin ensimmäistä virkatodistusta.

Koska säännöksen soveltamisesta seurasi, että toisessa jäsenvaltiossa annettuja väestörekisteriotteita ei katsottu saksalaisissa tuomioistuimissa yhtä todistusvoimaisiksi kuin saksalaisten viranomaisten antamia todistuksia, asiaa käsittelevä tuomioistuin tiedusteli, oliko kyseinen säännös yhteensopimaton yhteisön oikeuden ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 51 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 42 artikla) kanssa kansalaisuuteen perustuvana peiteltynä syrjintänä. Vaikka näitä säännöksiä sovellettiin työntekijän kansalaisuudesta riippumatta, niitä sovellettiin käytännössä niiden työntekijöiden vahingoksi, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia.

39. Yhteisöjen tuomioistuin otti kyseisessä asiassa antamassaan tuomiossa huomioon paitsi kansallisten oikeusjärjestysten väliset erot niissä edellytyksissä ja menettelytavoissa, joita noudattamalla voidaan saada syntymäaikaa koskeva oikaisupäätös, myös sen seikan, että jäsenvaltiot eivät olleet yhdenmukaistaneet kyseistä alaa eivätkä ottaneet käyttöön tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia päätöksiä koskevan järjestelmän kaltaista päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevaa järjestelmää.[12] Yhteisöjen tuomioistuin totesi lisäksi, että mahdollisuus kiistää menestyksekkäästi väestörekisteriotteen virheettömyys riippuu pitkälti tällaisen virkatodistuksen muuttamisessa noudatetusta menettelystä ja muuttamisen edellytyksistä, jotka voivat poiketa huomattavasti toisistaan eri jäsenvaltioissa.

Näistä syistä yhteisöjen tuomioistuin totesi tuomion 18 kohdassa seuraavaa: " — — jäsenvaltion hallintoviranomaisilla ja tuomioistuimilla ei ole yhteisön oikeuden nojalla velvollisuutta antaa toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöhemmin tekemille väestörekisteriotteiden oikaisuille vastaavaa merkitystä kuin oman valtionsa viranomaisten tekemille oikaisuille."

40. Näin todetessaan yhteisöjen tuomioistuin yhtyi ja vastasi Saksan hallituksen ja komission julki tuomaan huoleen. Saksan hallitus väitti, että jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja säännöksissä, jotka koskevat väestörekisteriä ja muutos-

12 — EYVL 1972, L 299, s. 32.

ten tekemistä rekisterimerkintöihin. Se mainitsi tästä esimerkkinä, että Kreikassa syntymäaikaa muutettiin yhden tuomarin kokoonpanossa istuvissa tuomioistuimissa ja että tällöin riitti kahden todistajan todistus. Se totesi myös, että useat kreikkalaiset siirtotyöläiset olivat käyttäneet tätä mahdollisuutta ja että toimivaltainen saksalainen vakuutuslaitos oli todennut satoja sellaisia tapauksia, joissa työskentelyn alussa ilmoitettu syntymäaika poikkesi huomattavasti siitä, joka ilmoitettiin eläkehakemusta tehtäessä, ja että yleensä tehty muutos oli työntekijälle edullinen.

Komissio puolestaan korosti, että väestörekistereiden henkilötietoja koskevat kysymykset vaihtelevat huomattavasti eri jäsenvaltioissa, koska erilaiset kulttuuriseikat ja tietyt tapahtumat, kuten sodat ja alueluovutukset, ovat vaikuttaneet voimakkaasti kyseessä olleisiin järjestelmiin, ja että lähtökohtana olisi tällöin vaikea pitää sitä, että tosiasialliset ja oikeudelliset tilanteet ovat samanlaisia tai vastaavia. Se totesi lisäksi, että yhteisöllä ei ole yleistoimivaltaa säännellä henkilötietoihin sovellettavaa oikeutta tai väestörekisteriotteiden todistusvoimaan liittyviä kysymyksiä.

41. Vaikuttaa kuitenkin siltä kuin yhteisöjen tuomioistuin muuttaisi täysin mieltään tuomion 19 kohdassa. Myönnän, että pystyn sovittamaan yhteen ennen 19 kohtaa ja sen jälkeen esitetyt perustelut ainoastaan, jos tulkitsen ne seuraavasti:

— 18 kohtaan asti yhteisöjen tuomioistuin tarkoitti pelkästään oikaisujen vaikutuksia henkilötietoihin todetessaan, että yhteisön oikeus ei velvoita jäsenvaltiota antamaan toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tekemille väestörekisteriotteiden oikaisuille vastaavaa merkitystä kuin omien viranomaistensa tekemille oikaisuille, sillä asiassa kyseeseen tuleva säännös oli väestörekisterilain artikla

— 19 kohdasta lähtien yhteisöjen tuomioistuin tarkasteli asiaa niiden asiakirjojen kannalta, jotka tarvitaan yhteen perustamissopimuksessa vahvistettuun vapauteen perustuvien oikeuksien käyttämisessä, sillä se toteaa seuraavaa: "On syytä kuitenkin todeta, että työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen perustuvien oikeuksien käyttäminen ei kuitenkaan ole mahdollista esittämättä henkilötietoja koskevia asiakirjoja, jotka ovat yleensä työntekijän lähtövaltion antamia. Tämän vuoksi jäsenvaltion hallintoviranomaisten ja tuomioistuinten on luotettava toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamiin väestörekisteriotteisiin ja muihin vastaaviin henkilötietoja koskeviin asiakirjoihin, elleivät kyseiseen yksittäistapaukseen liittyvät konkreettiset seikat aseta niiden virheettömyyttä vakavasti kyseenalaiseksi."

Yhteisöjen tuomioistuin totesi edellä mainitun perusteella, että " — — toisen jäsenvaltion tuomioistuimen tekemän

oikaisun huomioon ottamisesta kieltäytymistä ei voida perustella kansallisella säännöksellä, jossa asetetaan sellainen yleinen ja abstrakti olettama, jonka mukaan useiden peräkkäisten asiakirjojen ollessa keskenään ristiriidassa pidetään oikeana sitä, joka on annettu kronologisesti lähimpänä todistettavaa tapahtumaa".

42. Eroavuudet Dafekin tilanteen sekä Kocakin ja Örsin tilanteen välillä ovat ilmeisiä. Ensin mainittu oli jäsenvaltion kansalainen, kun taas viimeksi mainitut ovat kolmannen maan kansalaisia. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset olivat antaneet Dafekin Saksassa esittämät asiakirjat, joista kävi ilmi muu kuin sosiaaliturvajärjestelmään liityttäessä ilmoitettu syntymäaika, kun taas Kocakin ja Örsin esittämät asiakirjat olivat peräisin kolmannesta maasta.

43. Kyseiset eroavuudet eivät kuitenkaan ole ratkaisevia. Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden alalla yhteisön kansalaisia — asiassa Dafeki sovelletun EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla — ja Turkin kansalaisia — lisäpöytäkirjan 37 artiklan nojalla — kohdellaan nimittäin yhdenvertaisesti jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa. Sosiaaliturva-alalla yhteisön kansalaisiin sovellettavassa asetuksen N:o 1408/71 [13] (jäljempänä asetus N:o 1408/71) 3 artiklan 1 kohdassa ja Turkin kansalaisiin sovellettavassa päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdassa, joiden sanamuoto on sama, jäsenvaltiot velvoitetaan kohtelemaan jäsenvaltiossa asuvia ja sen lainsäädännön henkilölliseen soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä yhdenvertaisesti omien kansalaistensa kanssa.

Yhteisöjen tuomioistuin on tunnustanut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen välittömän oikeusvaikutuksen sosiaaliturva-asioissa sekä asetuksen N:o 1408/71 3 artiklan 1 kohdan [14] että päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdan osalta. [15] Näin ollen jäsenvaltio ei voi antaa kyseiselle periaatteelle erilaista ulottuvuutta sen perusteella, onko etuun oikeutettu työntekijä toisen jäsenvaltion kansalainen vai Turkin kansalainen.

44. On kuitenkin yksi eroavuus, joka on mielestäni ratkaiseva, nimittäin se, että — toisin kuin asiassa Dafeki sovellettavassa lainsäädännössä, jossa ulkomailla annettuja todistuksia ei katsottu yhtä todistusvoimaisiksi kuin Saksassa annettuja todistuksia — nyt esillä olevissa asioissa kyseeseen tulevassa säännöksessä ei millään tavalla eroteta toisistaan alkuperän tai lähteen perusteella sellaisia asiakirjoja,

13 — Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 230, s. 6), sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83.

14 — Asia 1/78, Kenny, tuomio 28.6.1978 (Kok. 1978, s. 1489, 12 kohta; Kok. Ep. IV, s. 137).

15 — Asia Sürül, mainittu edellä alaviitteessä 1, tuomion 74 kohta.

jotka esitetään syntymäajan muuttamista koskevan, sosiaalietuuksien myöntämiseksi tehdyn hakemuksen tueksi.

45. Olen asiassa Dafeki annetun tuomion kanssa siltä osin samaa mieltä, että jotta työntekijät voivat vedota oikeuteensa saada sosiaaliturvaetuus, kun he ovat käyttäneet oikeuttaan perustamissopimuksessa taattuun työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen, heidän on näytettävä toteen tietyt väestörekisteristä saatavat tiedot. Sama koskee turkkilaisia työntekijöitä, jotka siirtyvät työskentelemään jäsenvaltioihin assosiaatiosopimuksen ja sen soveltamismääräysten nojalla.

46. Kuten olen jo aikaisemmin todennut, riidanalainen säännös eli SGB:n ensimmäisen osan 33 a § tuli voimaan 1.1.1998, ja se annettiin sellaisen tilanteen välttämiseksi, jossa työntekijä hakee muutosta syntymäaikaansa muuttaakseen oikeuttaan sosiaalietuuksiin Saksassa.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tiukennettu säännöksen niitä ehtoja, joilla Saksan sosiaaliturvaviranomaiset suostuvat muuttamaan etuun oikeutettujen syntymäaikaa, joka on kiistatta se seikka, jonka perusteella sosiaaliturvajärjestelmissä lasketaan perhe-etuuksien tai orvoneläkkeen saamisen kesto ja joka määrittää vanhuuseläkkeen alkamisajankohdan. Mielestäni on kuvaavaa, että Kreikan [16] tai Turkin kaltaisissa oikeusjärjestyksissä, joissa ilmeisesti sallitaan erittäin helposti syntymäajan muuttaminen, ei tunnusteta tällaista muutosta sosiaaliturvaoikeuksien alalla.

Tiukennettujen ehtojen mukaan etuun oikeutettu velvoitetaan säilyttämään se syntymäaika, jonka hän itse tai hänen perheenjäsenensä ovat ilmoittaneet liittyessään Saksan sosiaaliturvajärjestelmään ja joka sisältyy sosiaaliturvanumeroon, paitsi jos etuuksien maksamisen osalta toimivaltainen laitos havaitsee kirjoitusvirheen tai toteaa toisen syntymäajan käyvän ilmi asiakirjasta, jonka alkuperäiskappale on annettu ennen kyseistä ilmoitusta.

47. Kyseisessä säännöksessä sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvia henkilöitä ei erotella toisistaan kansalaisuuden perusteella, eikä välitöntä syrjintää näin ollen tapahdu.

16 — Kuten julkisasiamies La Pergola toteaa asiassa Dafeki antamassaan ratkaisuehdotuksessa, Saksan hallituksen mukaan Dafekin hakema ja saama muutos ei Kreikan oikeusjärjestyksessä oikeuttanut häntä saamaan sosiaaliturvaetuuksia, joten tällaisen mahdollisuuden tunnustamisesta Saksassa seuraisi järjenvastaisesti, että ulkomainen asiakirja katsottaisiin siellä todistusvoimaisemmaksi kuin siinä oikeusjärjestyksessä, jossa se on annettu.

Ennakkoratkaisukysymykset esittäneet Bundessozialgerichtin jaostot kuitenkin epäilevät, että peiteltyä syrjintää saattaa esiintyä, ja komissio on puolestaan avoimesti tätä mieltä.

48. Kuten tiedetään, yhteisöjen tuomioistuimen mukaan kansalaisuuteen perustuvalla peitellyllä syrjinnällä tarkoitetaan kaikkia syrjinnän muotoja, joissa muita erotteluperusteita soveltaen päädytään tosiasiassa samaan lopputulokseen. Yhteisöjen tuomioistuin on vuodesta 1974 lähtien katsonut, että sellaisten perusteiden kuin työntekijän alkuperämaa tai kotipaikka käytännön vaikutukset voivat olosuhteista riippuen johtaa kansalaisuuteen perustuvaan syrjintään, joka on kielletty perustamissopimuksessa. [17]

Yhteisöjen tuomioistuin on esimerkiksi katsonut, että kyseessä oli kansalaisuuteen perustuva peitelty syrjintä henkilöiden vapaan liikkuvuuden alalla, kun jäsenvaltion lainsäädännössä asetettiin työntekijälle asumista koskeva edellytys tiettyjen sosiaalietuuksien [18] tai verohelpotusten [19] myöntämiselle tai kun etuuksien myöntämisen ehdoksi asetettiin työskentelyn vähimmäiskesto jäsenvaltion alueella [20] tai kun todettiin, että vieraiden kielten opettajien työsopimusten kesto jäsenvaltion yliopistoissa poikkesi muiden opettajien työsopimusten kestosta, [21] tai kun jäsenvaltio tunnusti henkilöstön valinnassa [22] tai palkan ja ikälisien määrittämisessä [23] ainoastaan sen omassa julkishallinnossa kertyneen palvelusajan tai kun ensimmäistä työpaikkaansa hakeville nuorille myönnettävän työmarkkinatuen ehtona oli, että etuun oikeutetut ovat päättäneet keskiasteen opintonsa kyseisen valtion oppilaitoksessa. [24]

Näissä esimerkeissä peitelty syrjintä liittyi joko siihen, että kyseisen jäsenvaltion kansalaisten oli helpompi täyttää kansallisessa lainsäädännössä etuuden saamiselle asetetut edellytykset kuin muiden jäsenvaltioiden kansalaisten, tai siihen, että jäsenvaltion asettamia epäedullisempia työskentelyehtoja sovellettiin lähes kaikissa tapauksissa muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden työntekijöihin.

49. Komissio huomauttaa, että peitelty syrjintä johtuu siitä, että kyseisessä säännöksessä ei oteta asianmukaisesti huomioon Saksan ja Turkin väestörekisteriä koskevien määräysten eroja. Turkin kansalaiset joutuvat epäedulliseen asemaan siitä syystä, että SGB:n ensimmäisen osan

17 — Asia 152/73, Sotgiu, tuomio 12.2.1974 (Kok. 1974, s. 153, 11 kohta; Kok. Ep. II, s. 219).

18 — Asia C-337/97, Meeusen, tuomio 8.6.1999 (Kok. 1999, s. I-3289).

19 — Asia 175/88, Biehl, tuomio 8.5.1990 (Kok. 1990, s. I-1779; Kok. Ep. X, s. 417); asia C-279/93, Schumacker, tuomio 14.2.1995 (Kok. 1995, s. I-225) ja asia C-151/94, komissio v. Luxemburg, tuomio 26.10.1995 (Kok. 1995, s. I-3685).

20 — Asia 39/86, Lair, tuomio 21.6.1988 (Kok. 1988, s. 3161; Kok. Ep. IX, s. 481) ja asia 197/86, Brown, tuomio 21.6.1988 (Kok. 1988, s. 3205).

21 — Yhdistetyt asiat C-259/91, C-331/91 ja C-332/91, Allué ym., tuomio 2.8.1993 (Kok. 1993, s. I-4309) ja asia C-272/92, Spotti, tuomio 20.10.1993 (Kok. 1993, s. I-5185).

22 — Asia C-419/92, Scholz, tuomio 23.2.1994 (Kok. 1994, s. I-505).

23 — Asia C-187/96, komissio v. Kreikka, tuomio 12.3.1998 (Kok. 1998, s. I-1095).

24 — Asia C-278/94, komissio v. Belgia, tuomio 12.9.1996 (Kok. 1996, s. I-4307).

33 a §:llä estetään suurempaa määrää turkkilaisia kuin saksalaisia muuttamasta syntymäaikaansa. Komissio väittää, että myös tosiasiallisia eroja esiintyy, sillä sen mukaan Turkissa velvollisuutta ilmoittaa lapsen syntymästä yhden kuukauden kuluessa ei ilmeisesti ole aina noudatettu maaseudulla.

50. En voi olla samaa mieltä komission kanssa syistä, jotka selvitän seuraavaksi. Sekä Saksa että Turkki kuuluvat kansainväliseen väestörekisteritoimikuntaan (jäljempänä CIEC), joka on 12 maan hallitustenvälinen elin ja jonka tehtävänä on taata väestörekisteritietojen luotettavuus.

Tosiasiallisesti kumpikin maa on ratifioinut väestörekisteritietojen korjaamista koskevista määräyksistä CIEC:ssä 10.9.1964 tehdyn yleissopimuksen nro 9, joka on ollut voimassa Turkissa 24.8.1967 lähtien ja Saksassa 25.7.1969 lähtien. [25]

Nyt esillä oleviin asioihin liittyvä asiakirja-aineisto ei viittaa siihen, että — toisin kuin asiassa Dafeki — Saksassa ei nykyisin katsottaisi turkkilaisten työntekijöiden esittämien ja Turkissa annettujen väestörekisteriotteiden olevan yhtä päteviä kuin Saksassa annettujen väestörekisteriotteiden.

Oletan lisäksi, että syntymäaika ilmoitetaan Saksan sosiaaliturvajärjestelmään liityttäessä jonkin sellaisen Turkissa annetun todistuksen perusteella, joka katsotaan Saksassa yhtä päteväksi kuin sen oman väestörekisterin antamat todistukset. [26]

51. Ongelma syntyy, kun Saksan sosiaaliturvajärjestelmään kuuluva henkilö vaatii joko oman syntymäaikansa tai etuun oikeutetun syntymäajan muuttamista, jotta muutos vaikuttaisi oikeuteen saada sosiaalietuuksia. [27] Ymmärrän, että valtiot pyrkivät mahdollisimman suuressa määrin

25 — CIEC:n pääsihteerin toimittama, 30.11.1998 päivätty luettelo yleissopimuksista ja niiden allekirjoituksista ja ratifioinnista sekä niihin liittymisistä.

26 — Sekä Saksa että Turkki ovat ratifioineet väestörekisteritietojen kansainvälisestä vaihtamisesta 4 päivänä syyskuuta 1958 tehdyn yleissopimuksen nro 3. Yleissopimus on ollut voimassa Saksassa 24.12.1961 lähtien ja Turkissa 8.10.1962 lähtien.

27 — Guyon-Renard, Isabelle, "La fraude en matière d'état civil dans les Etats membres de la CIEC", *Revue critique de droit international privé*, 85 (3) heinäkuu—syyskuu 1996, s. 541 ja sitä seuraavat sivut, erityisesti s. 542; Guyon-Renard huomauttaa, että CIEC:hen kuuluvien valtioiden vastauksista kyselyyn, jonka laatineessa alakomiteassa oli yksi edustaja kustakin valtiosta, kävi ilmi, että kahdeksassa valtiossa, Saksa ja Turkki mukaan lukien, myönnettiin, että syntymätodistuksiin liittyviä petoksia esiintyy ja että perättömät ilmoitukset koskevat erityisesti syntymäaikaa ja henkilöllisyyttä. Hän toteaa lisäksi, että jonkin CIEC:hen kuuluvan valtion väestörekisteristä vastaavat henkilöt syyllistyvät vain harvoin petoksiin, sillä ainoastaan Kreikka toi esille ääritapauksen, jossa eräs pormestari oli myöntänyt itselleen kuolintodistuksen välttyäkseen rikosasiaa koskevalta oikeudenkäynniltä.

rajoittamaan tätä mahdollisuutta [28] paitsi välttyäkseen kansalaisuuden saamiseen liittyviltä petoksilta myös niiden varsin huomattavien taloudellisten vaikutusten takia, joita tällä käytännöllä on niiden sosiaaliturvajärjestelmiin väestön keskimääräisen eliniän kohotessa.

52. Asetetaanko kyseisessä säännöksessä sellainen ehto, joka Saksan kansalaisten on helpompi täyttää kuin Turkin kansalaisten, kun sen mukaan syntymäaikaa voidaan korjata vain siinä tapauksessa, että havaitaan kirjoitusvirhe tai että toisen syntymäajan todetaan käyvän ilmi asiakirjasta, jonka alkuperäiskappale on annettu ennen sosiaaliturvajärjestelmään liittymistä? Mikäli näin on, aiheutuuko säännöksestä turkkilaisille työntekijöille enemmän vahinkoa kuin saksalaisille työntekijöille?

53. Näihin kysymyksiin on mielestäni vastattava kieltävästi, vaikka komissio korostaakin, että sosiaaliturvajärjestelmään liittyttäessä turkkilaisten siirtotyöläisten antamien tietojen virheettömyys saattaa olla kyseenalainen ja tietoja saatetaan joutua korjaamaan, kun taas saksalaisten työntekijöiden käytettävissä olevat tiedot perustuvat yleisesti ottaen luotettaviin kirjaamismerkintöihin ja niitä joudutaan muuttamaan vain harvoin.

54. Vaikka Turkin väestörekisteritiedot olisivatkin yhtä epäluotettavia kuin komissio tuntuu uskovan, tällainen puute olisi riittävä perustelu sille, että asianosaiset pyrkivät itse varmistamaan syntymäajan kaltaisen tärkeän tiedon virheettömyyden ennen kuin he ilmoittavat henkilötietonsa järjestelmään liityttäessä.

55. Joka tapauksessa Saksa suostuu syntymäajan muuttamiseen, joka vaikuttaa oikeuteen saada sosiaalietuuksia, jos toisen syntymäajan todetaan käyvän ilmi asiakirjasta, jonka alkuperäiskappale on annettu ennen sosiaaliturvajärjestelmään liittymistä.

56. Komissio huomauttaa lisäksi, että Turkin maaseudulla ei aina täytetä velvollisuutta, jonka mukaan lapsen syntymästä on ilmoitettava yhden kuukauden kuluessa. [29]

28 — Idem, s. 546. Jotta ulkomailla annettu tuomioistuimen päätös syntymäajan muuttamisesta tunnustettaisiin Alankomaissa ja Itävallassa, toimivaltaisen tuomioistuimen on täytynyt antaa se asiakirja-aineiston kokoamisen jälkeen, eikä se saa olla yleisen järjestyksen vastainen. Alankomaissa edellytetään myös, että päätöksen on perustuttava konkreettisiin todisteisiin, kuten tätä varten nimetyn terveydenhoitoviranomaisen lausuntoon. Yleistä syyttäjää ja/tai väestörekisteristä vastaavaa henkilöä on täytynyt kuulla, ja asianosaisen, jolla on todistustaakka, on täytynyt saapua päätöksen antavan tuomioistuimen eteen. Tästä huolimatta viranomaiset eivät ole velvollisia tunnustamaan sellaista tuomioistuimen päätöstä, joka on ristiriidassa muiden tunnettujen tietojen kanssa, kuten asianosaisen perheenjäseniä koskevien tietojen kanssa. artikkelista ei käy ilmi, vaikuttaako muutoksen tunnustaminen Alankomaissa oikeuteen saada sosiaalietuuksia.

29 — Tämä ei mielestäni voi tarkoittaa, että seitsemän vuotta täyttänyt lapsi ilmoitetaan vastasyntyneeksi.

Tällaista ei kuitenkaan tapahdu yksinomaan Turkissa tai yksinomaan maaseudulla, sillä myös muiden valtioiden väestörekistereitä koskevissa määräyksissä on yksityiskohtaisia säännöksiä lapsen syntymästä määräajan umpeuduttua tehtyjen ilmoitusten tutkimisesta. Näissä tapauksissa on useimmiten kyse aviottomista lapsista [30] tai ns. syrjäytyneistä yhteiskuntaryhmistä. [31] Tällaiset ilmiöt ovat tuttuja kaikissa valtioissa.

57. Mielestäni henkilö, joka on tiettyyn elämänsä vaiheeseen asti pitänyt itseään koskevia väestörekisteritietoja virheettöminä, ei voi olla varma tosiasiallisesta iästään, jos hänen tietoonsa tulee uusia asianhaaroja ja erityisesti jos hän saa itseään koskevia asiakirjoja, joiden tiedot ovat ristiriidassa väestörekisteritietojen kanssa. [32] Tällaista voi sattua kenelle tahansa hänen kansalaisuudestaan riippumatta. Ratkaiseva tekijä säännöksen, kuten nyt esillä olevissa pääasioissa kyseeseen tulevan säännöksen, tulkitsemisessa syrjimättömäksi on, että siinä syntymäajan muuttamiselle asetetut edellytykset ovat yhtenäiset ja että siinä ei aseteta turkkilaisia työntekijöitä hankalampaan asemaan kuin saksalaisia työntekijöitä esitettäessä asiakirjoja, joista käy ilmi toinen syntymäaika, kuten koulunkäynnin, asepalveluksen tai avioliiton solmimisen yhteydessä annettuja asiakirjoja tai mitä tahansa muita vastaavia virallisia asiakirjoja, jotka on ilman muuta katsottava Saksassa yhtä päteviksi kuin sen omien viranomaisten antamat asiakirjat. [33]

58. Tähän mennessä esitetyn perusteella minun on todettava, että yhdenvertaista kohtelua sosiaaliturva-asioissa koskeva periaate, jota sovelletaan Saksassa turkkilaisiin työntekijöihin, ei estä kyseistä jäsenvaltiota määräämästä, että sosiaalietuuksien kannalta ratkaisevana syntymäaikana pidetään sitä syntymäaikaa, jonka työntekijä on ilmoittanut liittyessään sosiaaliturvajärjestelmään, eikä rajaamasta syntymäajan korjaamisen mahdollisuutta tapauksiin, joissa havaitaan kirjoitusvirhe ja joissa toisen syntymäajan todetaan käyvän ilmi asiakirjasta, jonka alkuperäiskappale on annettu ennen sosiaaliturvajärjestelmään liittymistä.

Joka tapauksessa jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta muuttaa sosiaaliturvajärjestelmään liittymistä koskevaa lainsäädäntöään ottaakseen huomioon turkkilaisten työntekijöiden syntymäaikoihin tehtävät tulevat muutokset, jotka johtuvat oletettavasti niistä eroista, joita liittyy

30 — Luces Gil, *Derecho Registral Civil*, Bosch, 1991, lainattu teoksessa Linacero de la Fuente, M., "Notas sobre el Registro Civil", *Revista de Derecho Privado*, helmikuu 1998, s. 83 ja sitä seuraavat sivut, erityisesti s. 96.

31 — Linacero de la Fuente, M., mainittu edellä alaviitteessä 30, s. 102.

32 — On syytä muistaa, että väestörekisteri on henkilötietojen kirjaamiseen tarkoitettu väline ja että väestörekisteriotteet ovat varsinainen näyttö henkilötiedoista. Väestörekisteriotteet eivät kuitenkaan ole virheettömiä missään maassa. Esimerkiksi Espanjassa eräs syntymä kirjattiin virheellisesti tapahtuneeksi 24.3.1970, kun oikea vuosi oli 1971, mikä voitiin päätellä siitä, että kyseinen väestörekisterin osa kattoi ensimmäisen ja viimeisen kirjaamismerkinnän perusteella ajanjakson 30.5.1970—17.3.1972. (DGRN R 24, maaliskuu 1986; RJA, 1986, 3025).

33 — Turkissa avioliiton solmineilla on myös käytettävissään asiakirja, joka saattaa soveltua tähän tarkoitukseen, nimittäin CIEC:ssä 12.9.1974 tehdyssä ja Turkissa 3.3.1984 voimaan tulleessa yleissopimuksessa nro 15 tarkoitettu ns. kansainvälinen perhekirja. Kirjaan on merkitty aviopuolisoiden syntymäaika ja -paikka. Sitä vastoin Saksassa avioliiton solmineilla ei ole tällaista asiakirjaa, sillä Saksa ei ole vielä allekirjoittanut yleissopimusta.

väestörekisterin pitämiseen Turkissa ja Saksassa.

C *Turkkilaisten työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu sosiaaliturva-asioissa, Kocakin sosiaaliturvanumeron muutokset ja Örsin ennen SGB:n ensimmäisen osan 33 a §:n voimaantuloa tekemä hakemus*

59. Kocak ilmoitti ensin syntyneensä vuonna 1933. Hän haki turkkilaisen tuomioistuimen antaman tuomion perusteella vuonna 1985 Saksassa muutosta syntymävuoteensa, ja uudeksi syntymävuodeksi vahvistettiin vuosi 1926. Hänelle annettiin uusi sosiaaliturvanumero, jossa otettiin huomioon kyseinen syntymävuosi. Kun hän haki vuonna 1991 vanhuuseläkettä sillä perusteella, että hän oli täyttänyt 65 vuotta, turkkilaisen tuomioistuimen antamaa tuomiota ei kuitenkaan tunnustettu, ja hänelle annettiin uusi sosiaaliturvanumero, joka perustui syntymävuoteen 1933.

Örs puolestaan ilmoitti liittyessään vuonna 1972 Saksan sosiaaliturvajärjestelmään syntyneensä vuonna 1950, ja kun hän esitti vuonna 1993 turkkilaisen tuomioistuimen antaman tuomion, jonka perusteella hänen uudeksi syntymävuodekseen vahvistettiin vuosi 1946, Saksan sosiaaliturvalaitos kieltäytyi tunnustamasta tuomiota.

60. SGB:n ensimmäisen osan 33 a § ei ollut voimassa silloin, kun kyseiset työntekijät hakivat muutosta syntymäaikaansa, joten on selvää, että sitä ei voida soveltaa heihin ja että yhteisöjen tuomioistuimen tunnustettua päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdan — jossa säädetään turkkilaisten työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua jäsenvaltioissa koskevasta periaatteesta — välittömän oikeusvaikutuksen he ovat samassa asemassa kuin muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaiset.

61. Asiassa Dafeki annetussa tuomiossa tulkittiin jo yhteisön kansalaisten osalta, että jäsenvaltion hallintoviranomaisten ja tuomioistuinten on luotettava toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamiin väestörekisteriotteisiin ja muihin vastaaviin henkilötietoja koskeviin asiakirjoihin, elleivät kyseiseen yksittäistapaukseen liittyvät konkreettiset seikat aseta niiden virheettömyyttä vakavasti kyseenalaiseksi.

Uskon, että samaa voidaan sanoa Turkin toimivaltaisten viranomaisten antamista väestörekisteriotteista.

62. Lopuksi on otettava huomioon, että asiassa Sürül antamassaan tuomiossa [34] yhteisöjen tuomioistuin paitsi tunnusti päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdan välittömän oikeusvaikutuksen myös rajoitti tämän tuomion ajallisia vaikutuksia todetessaan, että kyseiseen säännökseen ei voida vedota tätä tuomiota edeltäneisiin ajanjaksoihin (tuomio annettiin 4.5.1999) liittyviä etuuksia koskevien vaatimusten tueksi, lukuun ottamatta henkilöitä, jotka ennen tätä päivää ovat saattaneet asian vireille tuomioistuimessa tai esittäneet vastaavan vaatimuksen.

34 — Mainittu edellä alaviitteessä 1, tuomion 113 kohta.

IX Ratkaisuehdotus

63. Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Bundessozialgerichtin 13. jaoston asiassa C-102/98, Kocak, ja 8. jaoston asiassa C-211/98, Örs, esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1. Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdalla, jossa säädetään kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaatteesta, on välitön oikeusvaikutus, ja sillä on yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Sürül 4.5.1999 antamassa tuomiossa tarkoitetut ajalliset vaikutukset.

2. Päätöksen N:o 3/80 3 artiklan 1 kohdan vastaista ei ole, että jäsenvaltio säätää, että sosiaalietuuksien kannalta ratkaisevana syntymäaikana pidetään sitä syntymäaikaa, joka on ilmoitettu liityttäessä kyseisen valtion sosiaaliturvajärjestelmään, tai että syntymäajan korjaaminen rajataan tapauksiin, joissa havaitaan kirjoitusvirhe ja joissa toisen syntymäajan todetaan käyvän ilmi asiakirjasta, jonka alkuperäiskappale on annettu ennen sosiaaliturvajärjestelmään liittymistä.

3. Kun otetaan huomioon turkkilaisten työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua jäsenvaltioissa koskevan periaatteen soveltamisen ajalliset vaikutukset, jäsenvaltion hallintoviranomaisten ja tuomioistuinten oli ennen edellä kuvatun kaltaisen kansallisen lainsäädännön voimaantuloa luotettava toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamiin väestörekisteriotteisiin ja muihin vastaaviin henkilötietoja koskeviin asiakirjoihin, elleivät kyseiseen yksittäistapaukseen liittyneet konkreettiset seikat asettaneet niiden virheettömyyttä vakavasti kyseenalaiseksi.